

سنتز و شناسایی هسته- یوسته با هستهی سویرپارامغناطیس مگنتیت و پوسته درختسان پلی (أمىدوأمين) PAMAM

محمد بنی اسدی'، مریم تاج آبادی'، سید محمد صادق نوربخش"و* و مهدی کمالی ٔ

۱- کارشناسی ارشد مهندسی پزشکی- بیو مواد، پردیس علوم و فناوریهای نوین، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران ۲- استادیار مهندسی پزشکی- بیو مواد، مرکز تحقیقات مهندسی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران ۳- استادیار مهندسی پزشکی- بیو مواد، پردیس علوم و فناوریهای نوین، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران ۴- استادیار بیوتکنولوژی مولکولی- مرکز تحقیقات نانوبیوتکنولوژی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران

دریافت: تیر ۱۳۹۳، بازنگری نخست: شهریور ۱۳۹۳، بازنگری دوم: آبان ۱۳۹۳، پذیرش: آذر ۱۳۹۳

چ**کیده:** در این بررسی ساختار هسته و یوسته با هسته شامل نانو ذرات سویرپارامغناطیس اکسید آهن و یوسته پلی (امیدوآمین) سنتز شد. نانو ذرات مگنتیت به روش هم رسوبی از محلول حاوی یونهای آهن و در حضور آمونیم هیدروکسید تهیه شد؛ سپس عاملدار کردن سطح ذرات به کمک (۳–آمینو پروپیل) تری اتوکسی سیلان انجام و در نهایت درختسان پلی (آمیدوآمین) روی سطح ذرات عاملدار شده تا نسل ۳٫۵ رشد داده شد. نمونهها با پراش سنجی پرتو ایکس (XRD) و طیفسنجی فوریه فروسرخ (FT-IR) شناسایی شدند. وزنسنجی گرمایی (TGA) برای بررسی رفتار یوسته درختسان و ارزشیابی ویژگیهای مغناطیسی به روش مغناطیس سنجی نمونه ارتعاشی (VSM) برای بررسی ویژگیهای سویر پارامغناطیسی هسته، صورت گرفت. نتیجههای بررسی XRD مگنتیت با خلوص بالا و رشد درختسانها بر سطح هسته را نشان می دهد. اندازه ذره به دست آمده با روش دبای شرر برای نانو ذره سوپر پارامغناطیس اکسید آهن ۱۰٬۳ و برای نمونه پوشش داده شده با درختسان ۱۴٬۳ بود. نتیجههای FT-IR نیز روند مناسب واکنش آمیندار کردن و پلیمریزاسیون بر سطح نانو ذرات را تایید می کند. نتیجههای TGA، کاهش وزن ۸٫۲ و ۵۹٫۱ درصدی را به ترتیب برای نمونه با نسل صفر و ۳٫۵ درختسان نشان میدهد. بیشینه مغناطش اشباع برای ذرات مگنتیت برابر ۶۷٫۹ و برای هسته-پوسته با پوستهی نسل ۳٫۵ معادل ۶۰٫۵ و نشان دهنده هسته-یوسته سویر یارامغناطیس است.

واژدهای کلیدی: هسته-یوسته، نانو ذرات مگنتیت، درختسان پلی (آمیدوآمین)،PAMAM، سویر پارامغناطیس

مقدمه

در سه دهه گذشته، پژوهشهای گستردهای در سنتز و به کار گیری نانو ساختارهای هسته– پوسته ٔ با ویژگیهای و ویژگیهای متنوع در کاربردهای گوناگون انجام شده است. در این بین استفاده

از هستههای سویریارامغناطیس و یوستههای پلیمری درختسان ۳ به صورت گسترده در کاربردهای پزشکی و غیرپزشکی مورد استفاده قرار گرفته است. نانو ذرات مغناطیسی که بخش بزرگی از نانو مواد را به خود اختصاص می دهند قابلیت بالایی در تشخیص

3. Dendrimer

1. Core-Shell

و درمان های کلینیکی به سبب ویژگیهای منحصر به فرد از جمله مومنتوم تشدید شده مغناطیسی، ویژگیهای سوپرپارامغناطیس و قدرت برهم کنش های زیستی در سطوح سلولی و مولکولی دارند [1]. امروزه نانو ذرات مغناطیسی کاربردهای وسیعی اعم از تولید غشاها، توليد برق، ساخت مواد وسايل ذخيره سازى اطلاعات و مهندسی پزشکی دارند [۲ و ۳]. هسته نانو ساختارهای هسته– پوستهها از مواد متفاوت و با اندازه و شکلها و ویژگیهای مغناطیسی متفاوت ساخته می شوند [۱]، در این بین نانو ذرات آهن اکسید (مگنتیت^۱، Fe₃O₄) به عنوان مهمترین دسته از ذرات مغناطیسی نه تنها به علت ویژگیهای فوق العاده ای همچون اندازه ایده آل و ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی مناسب که به ریخت این ذرات وابسته است، بلکه به علت زیست سازگاری بالا و ویژگیهای سوپرپارامغناطیس مورد توجه پژوهشگران است [۵،۴،۲]. اندازه این ذرات تا زیر ۱۰ nm نیز گزارش شده است [۶]، این مقدار از آن برای اهمیت دارد که با توجه به ابعاد سلولها (۱۰ تا ۱۰۰ میکرون)، ویروسها (۲۰ تا ۴۰ نانومتر)، پروتئینها (۵ تا ۵۰ نانومتر) و حتی ژنها (پهنای ۲ نانومتر و طول ۱۰ تا ۱۰۰ نانومتر) امکان نفوذ و حتی نشانه گذاری انواع سلول ها و بافت را میسر میسازد.

نانو ذرات آهن اکسید میتوانند به منظور جلوگیری از تجمع و هم رسوبی مواد به صورت گسترده در زمینههای زیستی مانند تصویر برداری با رزونانس مغناطیسی^۲ (MRI) استفاده شوند [۲]. استفاده به عنوان حاملهای دارویی در هسته سامانههای رهایش دارویی هسته-پوستهای [۸ و ۱۱]، به عنوان ماده مورد استفاده در واکنش رزونانسی ناشی از تغییرات میدان مغناطیسی و ایجاد گرما (هایپرترمی^۲) [۱۲ و ۱۴] نیز از دیگر کاربردهای ویژگیهای سوپر پارامغناطیس این ذرات که با مغناطش اشباع^۴ بالا (MS) بالا) همراه است، امکان همراه شدن با مولکولهای زیستی و هدفمندسازی رهایش این مواد را فراهم میسازد [۵ و ۱۶].

سوپر پارامغناطیس مگنتیت موجب افزایش نیمه عمر این ذرات در جریان خون می شود و با تعویق انداختن پاکسازی^۵ نانو ذرات مگنتیت، اثر بخشی آنها را بهبود می بخشد [۱۵]. به منظور دستیابی به این عملکردهای پوششی، گروههای متفاوت از پلیمرها مانند PEG [۱۷]، دکستران [۱۸]، کایتوسان [۱۹]، PEI [۲۰] و فسفوليپيدها [٢٦] مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. پژوهش بر روی پلیمرهای درختسان در دهه ۱۹۷۰ آغاز شد. اما در سال ۱۹۸۴ نخستین خانواده پلیمر با شاخههای زیاد با تومالیا و همکارانش کشف شد [۲۲]. برخلاف پلیمرهای خطی، درختسانها ماکرومولکولهایی هستند که از یک هسته منشعب می شوند [۲۳]. حضور تعداد زیاد انشعابهای انتهایی موجب افزایش انحلال پذیری و واکنش پذیری درختسانها می شود [۲۳]. در این بررسی از درختسان پلی (آمیدوآمین)^۷ (PAMAM) به عنوان پوستهی مجموعه استفاده شد. درختسان PAMAM قابل انحلال در آب بوده و حاوى آمين هاى انتهايي قابل تغيير و اصلاح است و امکان پیوند به بافت میزبان و یا پیوند مولکولهای میهمان را فراهم می سازد [۲۴]، هم چنین وجود حفرههای درونی در درختسانهای PAMAM به دلیل ساختار بینظیرشان که حاوی پیوندهای سه گانه آمین و آمید است، می تواند مواد گوناگون را در برگیرد [۲۳].

مطالعات زیادی بر روی درختسان پلی (آمیدوآمین) صورت گرفته است و نسلهای متفاوت آن از صفر تا ۱۰ در دسترس است. (تجاری سازی شده است.) این مشکل منجر به ایجاد گروههای محیطی متنوع از ۴ تا ۴۰۹۶ گروه عاملی با عملکرد گوناگون (به عنوان مثال آمین، کربوکسیلیکاسید، هیدروکسیل) و اوزان مولکولی متنوع در بازه ۶۵۷ تا PAMAN را با متوترکسات^۹ از نسل گروه کنان^۸ سنتز پیوندهای PAMAM را با متوترکسات^۹ از نسل ۲٫۵ با گروه انتهایی کربوکسیلیک اسید و نسل ۳ با گروه انتهایی آمین، انجام دادهاند [۲۶]. یک مطالعه جدید با گروه هونگ^{۱۰} نیز توانایی پیوند PAMAM نسل ۵ را به فولیک اسید تأیید می کند [۲۷]. در حقیقت ساختار کلی یک هسته–پوسته شامل سه بخش

1. Magnetite	2. Magnetic Re	sonance Imaging	3. Hyperthermia	4. Saturation Magnetization		
5. Clearance	6. D.A.Tomalia	7. Poly(amidoamine)	8. Kannan	9. Methotrexate1	10. Hong	

سال هشتم، شماره ۳، پاییز ۹۳

نوربخش و همکاران

است، لايه دروني يا هسته كه نانو ذرات مگنتيت مي باشند، لايه واسط که یک لایه نازک از گروههای عاملی واسط است و لایه بیرونی یا پوسته که متشکل از واحدهای پی در پی درختسان PAMAM به صورت درختسان است [۲۸ و ۲۹].

روش،های گوناگونی برای سنتز نانو ذرات سوپرپارامغناطیس مگنتیت از جمله هم رسوبی و ته نشین سازی از سیال آبی و يا الكلى، رسوب گذارى اكسايشى، سل - ژل، ميكرو امولسيونها، تجزیه در اثر گرمای لیزر، متابولیسم میکروبی و سنتز هیدروترمال استفاده می شود [۲، ۴، ۶ و ۳۰ تا ۳۳]، در این بین روش هم رسوبی و تهنشین سازی به علت سهولت و نیاز به تجهیزات اندک، انحراف از معیار کمتر از ۱۰ درصدی در ابعاد ذرات تولیدی و همچنین قابلیت صنعتی شدن گسترش یافته است [۲ و ۳۱]، اگرچه همچنان چالشهایی چون کنترل دقیق اندازه و ریخت شناسی ذرات مگنتیت تولید شده و نیز حضور هم زمان انواع اکسیدهای آهن، همچون مگنتیت Fe_3O_4 و مگهمیت Fe_3O_4 نیز بر سر راه این روش تولید قرار دارد [۳۴].

پژوهشهای گستردهای برای رفع این موانع با تغییر در حلال های مورد استفاده در سنتز، غلظت مواد تشکیل دهنده و استفاده از انواع مواد فعال سطحی صورت گرفته است [۱۰ و ۳۵]، اما برای رسیدن به فراورده مناسب کنترل دقیق pH محلول حاوی نمکهای آهن و دما همچنان در اولویت قرار دارد. نویروکسا و همکارانش در بررسی خود تایید کردهاند سنتز مگنتیت در بازه دمایی ۲۵ تا ۹۰ درجه سانتی گراد، باعث تفاوت چندانی در اندازه بلورها نخواهد شد [۳۶]. هوسونو^۲ و همکارانش سنتز در دمای بالای ℃ ۵۰۰ را برای سنتز مگنتیت تک فاز مناسب میدانند [۳۷]. بیشتر پژوهشگران بر حفظ pH محلول نمک آهن به صورت اسیدی شدید (۲>pH) تاکید دارند [۶].

گروههای عاملی نقش به سزایی در سنتز لایه آلی در اطراف یک هسته معدنی برای تهیه سوسپانسیون پایدار برای سنتز نسلهای درختسان PAMAM به عنوان پوسته دارد، به همین برای با تشکیل پوشش آمینوسیلان^۳ در اطراف نانو ذرات مگنتیت

کمک شایانی به این امر می شود [۳۱ و ۳۸].

سنتز و پیوند ساختار درختسان بر سطح نانو ذرات مگنتیت به دو روش واگرا و همگرا صورت می پذیرد [۲۳]، اما برای سنتز پوسته درختسان بر سطح هسته مگنتیت به طور کلی از روش واگرا استفاده می شود [۶]. انجام متوالی واکنش های متفاوت در دو مرحله باعث پليمريزه شدن درختسان PAMAM مى شود اين واكنشها شامل مرحله اول، آلكيلدار كردن كامل آمينها و مرحله دوم واکنشهای آمیدی گروه استری است. تشکیل درختسان پلی (آمیدوآمین) بر سطوح ذرات مگنتیت با گروه لیو[†] [۳۹] و گروه پن^ه [۴۰] نیز گزارش شده است.

هدف این پژوهش ساخت سامانهای نوین است تا بتواند چندین ویژگی را در یک ساختار فراهم آورد، لذا سنتز هسته-پوسته با هستهای از نانو ذرات سوپر پارامغناطیس مگنتیت و پوسته درختسان پلی (آمیدوآمین) بر سطح هسته به عنوان یک اصلاح كننده هسته سامانه و عامل افزایش توانایی حمل مواد زیستی صورت پذیرفت و هسته – پوستههای سنتز شده مورد تجزیه قرار گرفتند و در گامهای بعدی بررسی رفتار زیستی و توانمندی حمل مواد بیولوژیکی همچون داروها در دست بررسی است.

بخش تجربي مواد و روش سنتز مگنتیت

روش رسوبدهی همزمان برای سنتز نانوذرات سوپر پارامغناطیس اکسید آهن استفاده شد، برای این منظور به ترتیب محلولهای ۰٬۰۱۲ و ۰٬۰۰۶ مولار از فروس کلرید هگزاهیدرات (FeCl₁.6H₂O) و فريک سولفات هيتاهيدرات (FeCl₁.6H₂O) در آب دوبار تقطیر، تهیه و سپس این دو محلول به یکدیگر افزوده شدند و در نهایت محیط مخلوط نهایی با عبورگاز N_{2} از اکسیژن عاری و پس از آن برای دستیابی به محلول همگن و پراکندگی مناسب، محلول فوق در دستگاه سونیکاتور حمامی به مدت ۳۰ دقيقه قرار داده شد.

> 5. B. Pan 3. Aminosilane 4. M. Liu

1. I. Nyirokosa

محلول با غلظت ۰٫۹ مولار از محلول آمونیم هیدروکسید (Ammonium hydroxide, NH₄OH ٪۲۵) در آب دو بار N_{3} تقطیر، درون یک بالن دو دهانه و تحت عبور مداوم گاز روی همزن مغناطیسی با سرعت هم زدن بسیار شدید (۸۰۰ rpm) قرار گرفت. محلول حاوی فروس کلرید و فریک سولفات به کمک دکانتور در دمای محیط به محلول قلیایی طی مدت ۲۰ دقیقه افزوده شد؛ برای تکمیل واکنش هم رسوبی، مخلوط به مدت ۱ ساعت تحت هم زدن بسیار شدید نگه داشته شد و به منظور اطمینان از مصرف کامل واکنشگرها و افزایش بازده واکنش، پس از گذشت ۱ ساعت با حفظ هم زدن بسیار شدید، دمای محلول به مدت ۳۰ دقیقه تا C° ۲۰ افزایش یافت. پس از پایان واکنش، رسوبات به روش جدایش مغناطیسی با آهنربای با قدرت ۱٫۳ تسلا، تفکیک و با آب دو بار تقطیر ۳ بار شستوشو ذرات انجام شد؛ سپس مخلوط رسوبات به همراه مقدار اندکی اتانول خالص (۹۹٬۹۹٪) برای مدت ۱۰ دقیقه در سانتریفیوژ با سرعت ۴۰۰۰ ۴۰۰۰ قرار گرفت. در نهایت به منظور حذف کامل حلال از نانو ذرات به دست آمده و جلوگیری از ایجاد اختلال در مشخصه یابی از دستگاه خشک کن انجمادی ٔ استفاده شد.

عاملدار کردن مگنتیت با آمینوسیلان

برای استفاده از شرایط بهینه، محلول ۲۰٬۰۱۲۸ مولار نانوذرات اکسیدآهن در اتانول (۱۴۹ ml اتانول خالص و ۱۳ آب دوبار تقطیر) آماده شد؛ برای دستیابی به محلول یکنواخت، محلول فوق به مدت ۳۰ دقیقه تحت سونیکاتور کاوندی قرار گرفت. محلول یکنواخت به دست آمده بر روی همزن مغناطیسی قرار گرفت و به کمک میکروپیپت (سمپلر)، مقدار ۱μ ۳۵ از (۳–آمینوپروپیل) تریاتوکسی سیلان (APTS) به محلول افزوده و به مدت ۷ ساعت هم زده شد. ماده به دست آمده ۳ بار با اتانول خالص و به کمک جدایش مغناطیسی با آهن ربا شستوشو داده شد و با سانتریفیوژ رسوب گیری انجام گرفت. به منظور حذف کامل حلال، ماده رسوب داده شده به مدت ۲۲ ساعت در دستگاه خشک کن

انجمادی قرار گرفت. ماده به دست آمده شده به عنوان نسل صفر G_0 در فرایند سنتز نانوذرات مگنتیت پوشش داده شده با PAMAM در نظر گرفته شد.

سنتز اکسید آهن اصلاح شده با درختسان (DMIN)

به طور کلی، توالی واکنش های شیمیایی برای تشکیل درختسان PAMAM بر روی سطح نانو ذرات مگنتیت عاملدارشده شامل دو مرحله است. مرحله اول آلکیل دار کردن کامل آمین های نوع اول به روش افزایش میشل^۲ است هر بار واکنش آلکیل دار کردن منجر به تولید نیم نسل درختسان PAMAM می شود. مرحله دوم واکنش های آمیدی گروه های استری^۳ است و هر بار انجام واکنش آمیدی نسل کاملی از پلیمر PAMAM را ایجاد می کند. تشکیل درختسان پلی (آمیدوآمین) PAMAM بر سطح نانوذرات مگنتیت عاملدارشده با گروه آمینی براساس روش Liu و Pa با اندکی اصلاح صورت پذیرفت [۳۹ و ۴۰].

مرحله اول، افزایش میشلی متیل آکریلات (Methyl Acrylate(MA), $CH_2=C(CH_3)COOCH_3)$) به گروههای آمینی است. در این واکنش ا۵ ۵۰ از محلول ۵ درصد وزنی نسل کامل نانوذرات مگنتیت پوشش دار در اتانول خالص به مدت ۳۰ دقیقه با سونیکاتور کاوندی، به هم زده شد تا محلول یکنواختی به دست آمده با همزن مخاطیسی با سرعت ۲۰۰ محلول به دست آمده با همزن مغناطیسی با سرعت ۲۰۰ محمی متیل آکریلات در معناطیسی با سرعت ۲۰۰ محمی متیل آکریلات در معنی مینون مینا محلول دور تانول میزن مینون مینون میزان محلول به دست آمده با همزن مغناطیسی با سرعت ۸۰۰ تومه محلول فوق افزوده شد. همز معنون میناطیسی با سرعت ۲۰۰ محمی متیل آکریلات در معنی میزان معرفی میزان محلول اتانولی ۲۰ درصد حجمی متیل آکریلات در معنی میزان معناطیسی با سرعت ۲۰۰ محمی میزان محلول فوق افزوده شد. اسوسپانسیون پدید آمده به مدت ۸۴ ساعت به صورت پیوسته با موسپانسیون پدید آمده به مدت ۸۴ ساعت به صورت پیوسته با موسپانسیون پدید آمده به مدت ۲۹ ماعت به محرد پی ذرات معنون مغناطیسی با سرعت ۲۰۰ محمی میناطیسی تفکیک و در ایمز مناطیسی تفکیک و در انتها ذرات با سانتریفیوژ با سرعت ۲۹۳ ۲۰۰۰ خالص شدند. بدین تر تیم اند در تعیه نور به محلول میزایسی در ترات در میز درات با سانتریفیوژ با سرعت ۲۹۰ میناطیسی تفکیک و در ترتیب نیم نسل درخت مین درخت در میآید. در ترت با سانتریفیوژ با سرعت ۲۹۳ میزه با درخت باین ۲۰۰۰ میزاید. در ترات در ترت با سانتریفیوژ با سرعت ۲۹۰ میزاید در میآید.

مرحله دوم، واکنش آمیدی گروههای استری است. در این مرحله پساز شستوشوی نیم نسل درختسان، ۴۰ mlاز محلول ۵۰٪ حجمی

3. Amidation

2. Michael addition

(Ethylenediamine (EDA), $C_{2}H_{4}(NH_{2})_{2}$) اتيلن دى آمين در اتانول به فالكن واكنش افزوده شد. آنگاه، فالكون از محيط اطراف به طور کامل ایزوله و تحت اتمسفر N_م قرار داده شد و به مدت ۳ ساعت در دمای اتاق در حمام فراصوت قرار گرفت.

نانوذرات به دست آمده که شامل یک هسته مگنتیت و یوسته درختسان PAMAM است، ۳ مرتبه با اتانول خالص شستوشو و به کمک آهنربا جدایش مغناطیسی انجام گرفت و در انتها با سانتريفيوژ خالص شدند. بايد توجه داشت تكرار مرحله اول و دوم به منظور به دست آمدن نسل کامل به تعداد مورد نیاز تکرار شد.

در این بررسی پس از انجام سه باره مراحل فوق برای دستیابی به نسل سه و نیم (G_{3,5})یک بار واکنش افزایش میشلی متیل آکریلات (MA) به گروههای آمینی انجام گرفت و مراحل شستوشو و تفکيک مانند موارد قبل صورت پذيرفت.

> شناسایی نانو ذرات سنتز شده الف– بررسی ساختار بلوری

برای بررسی و تشخیص ساختار بلوری نانوذرات هسته – پوسته تشکیل شده در هر مرحلهی سنتز، از دستگاه پراش پرتو ایکس ساخت شرکت BRUKER مدل D8ADVANCE با ولتاژ و جریانی به ترتیب معادل ۴۰ kV و ۳۰ mA متعلق به دانشگاه سمنان با لاستیک مسی با طول موج ۸ ۱٬۵۴۰۵ (Cu k-alphaX-ray tube) استفادہ شد.الگوی پراش پرتو ایکس در بازه۹۰>۲۵>۱۰ با اندازه گام ۲۰٫۲ و زمان توقف در هر گام ۱ ثانیه انجام گرفته شده است.

ب– بررسی پیوندهای ساختاری

از طيفسنجی تبديل فوريه فروسرخ^۲ (FT-IR) برای بررسی ساختار نهایی هسته – پوسته و به ویژه بررسی پوسته یدرختسان PAMAM و هم چنین بررسی بازده واکنشگرها در واکنش بهره گرفته شد. در این پژوهش از دستگاه طیف سنج تبدیل فوریه فروسرخ ساخت شركت SHIMADZU مدل SHIMADZU

متعلق به دانشگاه سمنان استفاده شد. بدین منظور از یودر جامد نانوذرات و پودر KBr قرص ویژه این تهیه و طیف نهایی در بازه ۴۰۰ تا ۴۰۰۰ cm⁻¹ به دست آمد.

ج – تجزیه گرمایی

وزن سنجی گرمایی^۳ (TGA) با دستگاه مدل PL-TGA ساخت شرکت Polymer Laboratories متعلق به پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران به منظور بررسی رفتار پوسته یدرختسانی، تحت اتمسفر نیتروژن انجام شد و میزان کاهش جرم در اثر افزایش گرما از دمای محیط تا C° ۷۰۰ مورد بررسی قرار گرفت. بدین صورت میزان کاهش جرم ناشی از پوشش پلیمری ناپایدار گرمایی به دست آمد. هم چنین با توجه به پایداری نانوذرات آهن اکسید تا دمای C° ۲۰۰، بررسی مقدار پیوند پوشش پلیمری برسطح نانوذرات معدني نيز صورت پذيرفت كه اطلاعات بسيار مفیدی در زمینه شناسایی این ذرات در اختیار قرار داد.

د- بررسی مغناطیسی

به منظور بررسی ویژگیهای مغناطیسی نانوذرات به دست آمده در هر مرحله، ماده به دست آمده با دستگاه مغناطیس سنج نمونه ارتعاشی (VSM)^{*} متعلق به شرکت مغناطیس دقیق کویر کاشان مورد بررسی قرار گرفت. این بررسی در دمای اتاق بر mg ۲ از ماده به دست آمده و تحت میدانی به قدرت ^۵ N· kOe صورت يذيرفت.

نتيجهها و بحث

نتیجههای بررسی با پراش پرتو ایکس

با توجه به آن که در روش رسوب دهی هم زمان، عاملهای متفاوتی همچون pH محلول نمک آهن، دمای اولیه و میزان اکسیژن محلول در حلال در تشکیل یون ^{+Fe²} و Fe³ و تبدیل این دو یون به یکدیگر تأثیر دارد [۱۶]، لذا pH محلول در عدد ۱٫۷ و دما نیز در ابتدا بر روی ℃ ۲۵ و در ادامه به ℃ ۲۰ طبق نتیجههای

1. X-ray Diffraction

^{2.} Fourier Transform Infra-Red Spectroscopy 4. Vibrating Sample Magnetometry 5. Kilo Oerested

^{3.} ThermalGravimetricAnalysis

سنتز و شناسایی هسته-پوسته با هستهی سوپرپارامغناطیس...

نیروکسا و همکاران [۳۶] و هوسونو و همکارانش [۳۷] تنظیم و در تمامی مدت سنتز کنترل بر واکنش اکسایش صورت پذیرفت.

الگوهای پراش پرتو ایکس نمونههای تهیه شده به روش رسوبدهی هم زمان در تصویر ۱ آورده شده است. پیکهای قابل رویت به ترتیب مربوط به صفحههای بلوری (۱۱۱۱)، (۲۲۰)، (۳۱۱)، (۴۲۲)، (۴۲۰)، (۴۲۲)، (۵۱۱)، (۴۴۰)، (۶۲۰)، (۴۲۴)، (۶۴۲) (۹ (۷۳۱)، است، که با تطابق پیکهای این صفحات و زوایای پراش مربوط به آنها با کارت شماره ۹۶۶۰–۱۹ کمیته مشترک پراشنگاری استاندارد پودرها⁽، مگنتیت بودن، ذرات تایید شد [۴۱].

همان گونه که در شکل ۱ مشاهده می شود الگوهای پراش پرتو ایکس هسته مگنتیت با لایه سطحی APTS تغییر جدی نسبت به مگنتیت نداشته و فقط از شدت پیکها به مقدار ناچیزی کاسته و عرض پیکها افزایش یافته است که این امر به علت تشکیل لایه APTS بر سطح نانو ذرات مغناطیسی مگنتیت است. در شکل ۱

الگوی پراش پرتو ایکس نمونهها با نسلهای ۱، ۲، ۲٫۵، ۳، ۳٫۵ درختسان PAMAM به عنوان پوسته که بر سطح هسته مگنتیت قرار دارد، مشاهده می شود شدت پیکهای شاخص با افزایش نسل پوسته درختسان PAMAM کاهش داشته، در حالی که با افزایش نسل پوسته درختسان PAMAM عرض پیکهای شاخص افزایش می ابد و هم چنین شدت پرتو ایکس زمینه به وضوح زیاد می شود، که این امر به علت ماهیت آمورف پوسته درختسان است.

تعیین اندازه ذرات به کمک پرتو ایکس

بااستفادهاز معادله دبای شرر محاسبه میانگین اندازه بلوری در پودرها به دست آمد. نتیجههای به دست آمده از این محاسبه با نتیجههای به دست آمده از روش VSM برای ذرات مگنتیت و ذرات هسته-پوستهها در مرحلههای متفاوت سنتز در جدول ۱ مقایسه شدهاند. به دلیل اهمیت ویژگی مغناطیسی هسته سوپرپارامغناطیس، از

شکل ۱ الگوهای پراش پرتو ایکس نانو ذرات سوپر پارامغناطیس مگنتیت و هسته-پوستهها، با نسلهای متفاوت درختسان

G 3.5	G 3	G 2.5	G 2	G 1	Fe ₃ O ₄ +APTS	Fe ₃ O ₄	
۱۴٫۳	14,.	۱۳/۶	١٣/٣	۱۲/۵	۱۱٫۸	۳۱۰٫۳	اندازه بلورها (محاسبه شده به روش دبای شرر (nm)
١۴٫٣	۱۳٫۹	۲۳/۴	۱۳٫۱	17/4	۱۱٫۸	٩٫٨	اندازه ذرات(محاسبه شده با نتیجههای (VSM (nm)

جدول ۱ اندازه ذرات مگنتیت و ابعاد هسته-پوستهها با نسلهای متفاوت درختسان

1. Joint Committee On Powder Diffraction Standards (JCPDS)

2. Michael addition

سال هشتم، شماره ۳، پاییز ۹۳

مقدار محاسبه شده از روی الگوی پراش پرتو ایکس نمونه ها مقایسه شد که در جدول ۲ آورده شده است. همان طور که مشاهده می شود، فضای بین صفحات بلوری که از نتیجه های پراش پرتو ایکس به دست آمده با مقدارهای فضای بین صفحات بلوری نظری که از داده های کارت شماره ۰۶۲۹–۱۹ کمیته مشترک پراش نگاری استاندارد پودرها استخراج شده [۴۱]، نزدیکی بیشتری داشته که سنتز Fe₃O₄ را تایید می کند. طریق محاسبه فضای بین صفحات بلوری (d-value) سعی در مطمئن شدن از سنتز Fe_3O_4 و عدم تشکیل Fe_2O_3 با توجه دادههای استخراج شده از الگوی پراش پرتو ایکس شد. با توجه به آن که عامل شبکه سلول واحد بلوری برای مگنتیت برابر به آن که عامل شبکه سلول واحد بلوری برای مگهمیت برابر مشت مقدار فضای مگهمیت است، مقدار فضای بین صفحات بلوری برای هر دو ماده در حالت نظری محاسبه و با

d-valı محاسبه شده از نتیجههای پراش پرتو ایکس	مگنتیت و مگهمیت و e	مقایسه مقدارهای d-value نظری	جدول ۲
--	---------------------	------------------------------	--------

d-value محاسبه شده نظری	d-valueمحاسبه شده نظری	d-value محاسبه شده با	صفحات	زاويه	
برای Fe₂O₃*	برای Fe₃O₄*	نتیجههای پراش پرتو ایکس	بلورى	پراش(۲θ)	
•, ۴ ۸۲•	۰٬۴۸۵۰	•,۴۸۴۲	(1 1 1)	۱۸٬۲۸	
۰,۲۹۵۰	۰,۲۹۶۰	۰,۲۹۶۴	(77)	۳۰,۱۵	
۰,۲۵۱۰	•,۲۵۳۲	۰٫۲۵۳۵	(" 1)	۳۵٫۳۹	
٠٫٢٠٨٩	۰,۲۰۹۹	۰,۲۰۹۸	(4 • •)	۴۳٬۰۷	
•, \Y ••	•,171•	٠,١٧٠٩	(477)	۵۳٬۷۰	
•,181•	۰,۱۶۱۵	۰,۱۶۱۳	(۵۱۱)	۵۷٬۰۲	
•, \ ۴٧•	•, \ \۴٨•	٠,١۴٧۶	(44.)	۶۲٫۸۲	
۰,۱۰ ۸۶	۰,۱۰۹۳	۰,۱۰۹۲	(1 7 1)	۸۹ <i>٬</i> ۶۳	

* در محاسبه فضای بین صفحه های بلوری مگنتیت و مگهمیت به صورت نظری، از دادههای کارت شماره ۰۶۲۹-۱۹کمیته مشترک پراشنگاری استاندارد پودرها استفاده شده است[۴۱].

شکل ۲ طیفهای FT-IR نمونههای مربوط به مراحل متفاوت سنتز پوسته درختسان PAMAM بر سطح هسته

بررسی طیفهای FT-IR

به لحاظ تایید تشکیل لایه APTS بر سطح هسته مگنتیت و همچنین تشکیل نسلهای متوالی درختسان PAMAM به عنوان پوسته، از مراحل متفاوت سنتز نمونه برداری شد و و طیفهای FT-IR این نمونهها در شکل ۲ آورده شده اند.

نوارهای جذب در بازه ۴۲۰ تا ۴۳۵ cm⁻¹ و همچنین نوارهای جذب شدید در بازه ۵۸۱ تا ۶۲۹ cm⁻¹ مربوط به هسته نانو ذرات سوپر پارامغناطیس مگنتیت است، البته مکان اولیه پیکها باید به ترتیب ۳۷۰ و ۲۰۰ ۵۷۰ باشد که به علت کوچک بودن ذرات (ابعاد در حد نانو) به سمت طول موجهای کوچکتر کشیده شدهاند [۴۳ و ۴۴].

الگوی مربوط به نمونه با نسل صفر درختسان (نانو ذرات مگنتیت به همراه پوشش APTS) دارای پیکی در ^{۱-}۹۹۳ است که با پیک مربوط به ارتعاش کششی پیوند N-C که در ^{۱-}۱۰۴۸ در ۲۰۰ ۸۰۴ است که با پیک مربوط به ارتعاش کششی پیوند N-C که در ^{۱-}۱۰۴۸ در مبوط به قرار دارد، هم پوشانی دارد [۴۵ و ۴۶]. پیک ^{۱-}Si-CH در مجموعه Si-CH و پیک ^{۱-}Si-Cl و پیک Si-CH در مجموعه Si-CH (CH) مربوط به یوند O-3 (CH در مجموعه APT در مجموعه Si-CH (CH) مربوط با Si-CH در مجموعه APT در مجموعه Si-CH (CH) می دارد [۴۶]. که نانو ذرات مگنتیتی است [۴۶].

پیکهای ۲۸۵۵ و ۲۹۲۲ cm⁻¹ حضور پیوند CH₂ را در گروههای آمینوپروپیل نشان میدهد و پیک ۱۳۴۴ cm⁻¹ نیز مربوط به ارتعاش خمشی گروههای عاملی آزاد NH₂ در انتهای APTS است [۴۷ تا ۴۹]، که نشان دهنده وضعیت مورد نظر برای تأمین شرایط واسط برای پیوند پلیمر به هسته معدنی است.

پیک ^{۱-}C+O حضور پیوند C=O در گروه استر را نشان می دهد [۵۰]، که ممکن است با پیوند Si-CH در $CH_x(CH_x(CH_2(CH)_x)^{-1}$ هم پوشانی داشته باشد. پیک ^{۱-}N۰ دس مربوط به ارتعاش خمشی پیوند N–H و ارتعاش کششی پیوند N–C در آمید نوع دوم است و پیک ^{۱-}N۰ cm به ارتعاش کششی پیوند O–C در آمید نوع اول تعلق دارد [۴۰ و ۵۱ تا ۵۳].

شدت پیکهای ۱۵۷۰ و ۱۶۳۱ cm⁻¹ با توجه به افزایش نسل درختسان PAMAM با رشد مواجه می شود که نشانه موفقیت در قرارگیری بازوهای درختسان PAMAM به صورت پی درپی بر

سطح هسته مگنتیت است. پیک ^۱-۱۷۱۸ cm که به گروه انتهایی استر^۱ تعلق دارد، در نسلهای ۵٫۰، ۲٫۵ و ۲٫۵ مشاهده می شود که موید حضور پیوند استر CO_2CH_3 در این نسلها است [۵۳ تا ۵۵]، اما در نمونههای دارای نسلهای کامل و در گروه آمینی مشاهده نمی شود که نشانه انجام واکنش آمیدی مناسب است. باید افزود در بررسیهای گذشته حضور این پیوند مشاهده می شد، که با اصلاح سنتز و انجام تمامی مراحل سنتز تحت اتمسفر N_2 ، حذف شده است.

پیک ^۱-۲۸۰ مرتبط با متیلن [۵۶] و نوارهای جذب در بازه ۲۸۶۱ و ^۱-۲۹۳۵ به ترتیب برای ارتعاش کششی متقارن و پادمتقارن گروه H–C است [۵۲، ۵۶ و ۵۷] و پیک ۲۴۱۸ cm⁻¹ نیز برای ارتعاش خمشی گروه آمین ثانویه است [۵۱ و ۵۷].

نتیجههای آزمون TGA

در نمودارهای شکل ۳ منحنی وزن از دست رفته بر حسب دما برای نمونههای با نسلهای گوناگون درختسان رشد یافته به عنوان پوسته پلیمری آورده شده است. به ترتیب ۸٫۲، ۲۹٫۴، ۲۴٫۴ ۲۰۰٬۰۲ ۴ و ۵۹٬۱۴ درصد از وزن اولیه برای نمونههای با نسلهای درختسان G0، G1، G2، G2، G3، G2 و G3.5 تا دمای ۲۰۰۰ درجه سانتی گراد از دست رفته است.

G1، G0 و G2 در دمای C° ۳۰۰ است، این در حالی است که در

^{1.} Ester Terminated

نمونههای با درختسان نسل های G2.5 و G3 این دما به C°۲۰۰ و در نمونههای با پوسته ینسل G3.5 درختسان به کمتر از C° ۲۰۰ کاهش می یابد. دادههای TGA با بررسی های قبلی شباهت دارد [۵۲ و ۵۸]. علت کاهش وزن به طور عمده تبخیر پوسته درختسان و یا تبدیل بخشهای آلی (یوسته درختسان) به کربن و به بیان دیگر کربنی شدن است [۵۹].

افزایش نسل با افزایش وزن از دست رفته، همراه است. علت این موضوع افزایش طول زنجیره کربنی و افزایش وزن مولکولی پوسته درختسان است. اگرچه نیو^۳ و همکارانش در بررسی خود اعلام کردهاند در نمونههای با پوسته نیم نسل به دلیل گروه استر انتهایی، دمای پایداری گرمایی کمتر از C° ۲۰۰ خواهد بود [۶۰]، اما به علت آنکه در نمونههای با نسلهای کامل درختسان، تجزیه آمینها از همان ابتدای افزایش دما آغاز می شود، پایداری گرمایی به نسبت کمتری را در نسل های کامل نسبت به نیم نسل ها شاهد هستيم.

با توجه به منحنی TGA از دست دادن پوسته درختسان

پیوند هیدروژنی بین گروههای آمین تشکیل شده و منجر به افزایش گرانروی در نمونههای با نسلهای کامل درختسان می شود که این امر خود باعث حذف دشوار گروههای آمینی در این مرحله است؛ اما در مرحله دوم، ساختار و ساختمان یوستهی درختسان PAMAM تخريب و تجزيه مي شوند [۵۰].

هم چنین با توجه به پایداری نانو ذرات مگنتیت تا دمای C° ۷۰۰ (ثبات هسته مغناطیسی) با بررسی نمودارهای شکل ۳، می توان میزان پایداری پیوند بین هسته و پوسته را ارزشیابی کرد. همان طور که مشاهده می شود روند کاهش وزن به صورت یکنواخت است که نشان دهنده عدم شکست ناگهانی در زنجیره پلیمری و یا جدا شدن پوسته درختسان از هسته معدنی در حین افزایش دماست و این بیان کننده پیوند ایده آل هسته و پوسته است.

نتىجەھاي تحزية VSM

نمودار مربوط به نتیجههای VSM نمونهها در شکل ۴ و میزان مغناطش اشباع نمونههای گوناگون در جدول ۳ آورده شده است. نتیجههای به دست آمده، رفتار سویریارامغناطیس هسته (نانو ذرات

50 Saturation Magnetization (emu/gr) 30 10 -8000 -6000 -4000 -2000 2000 4000 6000 8000 10 Fe3O4 Fe3O4 + APTS Gl G2 50 G 2.5 G3 G 3.5 Magnetic field (Oe) شکل۴ نمودار مربوط به نتیجههای VSM نمونهها در مراحل متفاوت سنتز

سال هشتم، شماره ۳، پاییز ۹۳

مگنتیت) را تایید می کنند و به دلیل ابعاد کوچک ذرات (در حد نانو) و میزان مغناطش اشباع به دست آمده می توان گفت ذرات دارای یک حوزه مغناطیسی^۱ هستند. همان گونه که مشاهده می شود، در دمای انجام آزمون VSM (دمای اتاق) حلقهای مشاهده نمی شود و روند مغناطش برگشت پذیر، بدون بازدارندگی مغناطیسی^۲ و همچنین عدم مغناطش پسماند^۳ دیده می شود.

مغناطش اشباع نانو ذرات نسبت به بالک مگنتیت که دارای مغناطش اشباع کالا کا است، کاهش نشان میدهد، سه علت عمده این موضوع، وجود لایه غیر مغناطیسی در سطوح ذرات، توزیع و پراکندگی کاتیونها و همچنین اثر اسپینی است [۳۸، ۳۷ و ۴۲]. میتوان گفت وجود یک لایه مغناطیس مرده که خود ناشی از مغناطیس زدایی با اسپین سطوح در مواد پارامغناطیس است، علت کاهش مغناطش اشباع است [۴۲]. کاهش مغناطش اشباع با تشکیل نسلهای درختسان بر سطح نانو ذرات مگنتیت، افزایش مییابد که به دلیل غیر مغناطیسی بودن پوسته درختسانی PAMAM است [۶].

تعیین اندازه ذرات با نتیجههای VSM

برای محاسبه اندازه ذرات سنتز شده در مراحل گوناگون می توان $k_{\rm B}$ از فرمول ۱ بهره برده شد، در این فرمول am اندازه ذرات، $k_{\rm B}$ ثابت بولتزمن، T دما برحسب کلوین، $\mu_{\rm 0}$ نفوذپذیری مغناطیسی در خلاء، $M_{\rm b}$ مغناطش ذرات مگنتیت و خلاء، $M_{\rm b}$ مغناطش ذرات مگنتیت و (dM/dH) وقتی H به صفر میل می کند نشان دهنده حساسیت مغناطیسی اولیه است.

$$a_{\rm M}^{3} = \frac{18k_{\rm B}T}{\pi\mu_0 M_{\rm b}M_{\rm s}} \left(\frac{dM}{dH}\right)_{H\to 0} \tag{1}$$

 G 3.5
 G 3
 G 2.5
 G 2
 G 1
 Fe₃O₄+APTS
 Fe₃O₄

 ۶۰٫۵
 ۶۲٫۸
 ۶۲٫۶
 ۶۳٫۲
 ۶۳٫۹
 ۶۵٫۴
 ۶۷٫۹
 (EMU/g) مناطش اشباع (EMU/g)

جدول ۳ میزان مغناطش اشباع نمونهها

2. Coercivity 3. I

گونه که مشاهده می شود این مقدارها با تفاوت اندکی از ابعاد

در این پژوهش، سنتز یک نانوساختار هسته-پوسته، شامل

هسته نانوذره سوپرپارامغناطیس اکسید آهن و پوسته درختسان

PAMAM نسل ۳٫۵ انجام شد. با تطابق نتیجههای پراشسنجی

پرتو ایکس با کارت شماره ۱۹–۰۶۲۹ کمیته مشترک پراشنگاری استاندارد پودرها، تشکیل نانو ذرات سویر پارامغناطیس مگنتیت

خالص مورد تایید قرار گرفت و محاسبه فضای بین صفحههای

بلوری نیز خلوص بالای مگنتیت را نشان داد که با افزایش لایه

درختسان PAMAM در نسلهای بالاتر، کاهش در شدت

پیکهای شاخص و افزایش پرتو ایکس زمینه الگوی پراش پرتو ایکس نانو هسته-یوستههامشاهده شد. تشکیل لایه APTS بر

سطح هسته مگنتیت به عنوان لایه واسط و همچنین تشکیل

نسلهای پی در پی درختسان PAMAM به عنوان پوسته ی

درخت گونه با طیف FT-IR مورد تایید قرار گرفت. درصد کاهش

وزن در اثر افزایش دما تا ۲۰۰ درجه سانتی گراد برای نمونه با پوسته نسل G0 برابر ۸/۲ و در بیشترین مقدار برابر ۵۹٬۱۴ که برای نمونه

با پوسته درختسان نسل G3.5 است، متغیر بود. علت افزایش

وزن از دست رفته با افزایش نسل، افزایش طول زنجیره کربنی و

افزایش وزن مولکولی پوسته درختسان است. شروع کاهش وزن

در نمونهها با پوستهینسل G0، G1 و G2 درختسان در دمای C° در نمونهها با پوستهی نسل G2 و G2 دما به C° ۲۰۰

و در نمونه با پوسته نسل G3.5 به کمتر از C° ۲۰۰ کاهش یافت. نتیجههای مغناطیس سنجی نمونه ارتعاشی رفتار سوپر پارامغناطیس هسته (نانو ذرات مگنتیت) را تایید کرده و مغناطش اشباع ۶۷/۹ را

محاسبه شده به روش دبای شرر قرار دارند.

نتيجه گيري

سال هشتم، شماره ۳، پاییز ۹۳

چنین نتیجههای به دست آمده از مغناطیس سنجی نمونه ارتعاشی، ابعاد ذرات ۹٫۸ و ۱۴٫۳ nm را برای مگنتیت و هسته-پوسته با پوسته نسل سه و نیم را نشان می دهد. این ساختار می تواند به صورت بالقوه به عنوان یک حامل مناسب برای دارورسانی هدفمند مورد استفاده قرار گیرد که این بخش از پژوهش در مراحل پایانی است. نشان داد. میزان مغناطش اشباع برای هسته- پوسته نسل سه و نیم ۲۰٫۵ بود این روند کاهشی تا نسل سه و نیم به علت رشد پوستهی غیر مغناطیسی درختسان PAMAM اتفاق افتاد. اندازه ذرات بلوری محاسبه شده به روش دبای شرر برای مگنتیت و هسته-پوسته با پوسته نسل سه و نیم به ترتیب برابر ۱۰٫۳ و ۱۴٫۳ و هم

- Sun, C.; Lee J.S.H.; Zhang M.Q.; Advanced Drug Delivery Reviews, 60, 1252-1265, 2008.
- [2] Hong, R.; Li, J.; Wang, J.; Li H.; China Particuol, 5, 186-191, 2007.
- [3] Tabares, B.J.; Gil, A.A.Z.; Isaza, F.J.; Rev. Fac. Ing. Univ. Antioquia, 50, 9-16, 2009.
- [4] Chena, L.; Xua, Z.; Daib, H.; Zhang, S.; J. Alloys Compd., 497, 221-227, 2010.
- [5] Racuciu, M.; Curr. Appl. Phys., 9, 1062-1066, 2009.
- [6] Tajabadi, M.; Khosroshahi, M.E.; Bonakdar S.; Colloids and Surfaces A: Physicochemical and Engineering Aspect, 431, 18-26, 2013.
- [7] Sanvicens, N.; Marco, M.P.; Trends in Biotechnology, 26, 425-433, 2008.
- [8] Mehta, R.V.; Upadhyay, R.V.; Charles, S.W.; Ramchand, C.N.; Biotechnol. Tech, 11, 493-496, 1997.
- [9] Racuciu, M.; Creang, D.E.; Airinei, A.; Eur. Phys. J, E 21, 117-121, 2006.
- [10]Yu, C.H.; Tam, K.; Tsang, E.S.C.; Elsevier B.V., 113-141, 2009.
- [11]Xu, X.Q.; Shen, H.; Xu, R.; Xu, J.; Li X.J.; Xiong X.M.; Appl. Surf. Sci., 252, 494-500, 2005.
- [12]Sonvico, F.; Mornet, S.; Vasseur, S.; Dubernet, C.; Jaillard, D.; Degrouard, J.; Hoebeke,

مراجع

- J.; Duguet, E.; Colombo, P.; Couvreur, P.; Bioconjug. Chem., 16, 1181-1188, 2005.
- [13]Zhao, D.L.; Zeng, X.W.; Xi, Q.S.; Tang, J.T.;J. Alloys Compd., 469, 215-218, 2009.
- [14] Varadan, V.K.; Chen, L.; Xie, J.; Nanomedicine: design and applications of magnetic nanomaterials, nanosensors and nanosystems, Wiley, USA, 1 edition, 421-450, 2008.
- [15]Kim, J.E.; Shin, J.Y.; Cho, M.H.; Archives of Toxicolog; 86, 685-700, 2012.
- [16]Gnanaprakash, G.; Mahadevan, S.; Jayakumar, T.; Kalyanasundaram, P.; Philip, J.; Raj, B.; Mater. Chem. Phys., 103, 168-175, 2007.
- [17]Mukhopadhyay, A.; Nidhi, J.; Krishnananda, C.; Goutam, D.; ACS applied materials & interfaces 4, 1, 142-149, 2011.
- [18]Lüdtke-Buzug, K.; Sven, B.; Timo, S.; Tobias, K.; Thorsten, M.B.; In 4th Eur. Con. Inter. Fede. for Medical and Biological Eng., Springer Berlin Heidelberg, 2343-2346, 2009.
- [19]Hong, S.; Yongmin, C.; Ilsu, R.; J. Korean Phys. Soc., 56, 868-873, 2010.
- [20]Yiu, H.; Pickard, M.R.; Olariu, C.I.; Williams, S.R.; Chari, D.M.; Rosseinsky, M.J.; Pharmaceutical research; 29.5, 1328-1343, 2012.
- [21]De, C.; Marcel, P.M.; Heiko, L.; Hodenius

M.; J. Physics: Condensed Matter, 15.15, 1425, 2003.

- [22] Tomalia, D.A.; Baker, H.; Dewald, J.; Hall, M.; Kallos, G.; Martin, S.; Roeck, J.; Ryder, J.; Smith, P.; Polymer Journal, 17.1, 117-132, 1985.
- [23]Harris, H.B.; Turner, B.L.; Dendrimers: Synthesis, Applications and Role in Nanotechnology, Nova Science Pub Inc,USA, 100-124, 2013.
- [24]Wang, X.; Inapagolla, R.; Kannan, S.; Lieh-Lai, M.; Kannan, R.M.; Bioconjugate chemistry, 18, 791-799, 2007.
- [25]Svenson, S.; Tomalia, D.A.; Adv. DrugDeliv. Rev., 57, 2106-2129, 2005.
- [26]Gurdag, S.; Khandare, J.; Stapels, S.; Matherly, L.H.; Kannan, R.M.; Bioconjug. Chem., 17, 275-283, 2006.
- [27]Hong, S.; Leroueil, P.R.; Majoros, I.J.; Orr, B.G.; Jr, J.R.B.; BanaszakHoll, M.M.; Chem. Biol., 14, 107-115, 2007.
- [28]Tomalia, D.A.; Prog. Polym. Sci., 30, 294-324, 2005.
- [29]Peng, X.; Pan, Q.; Rempel, G.L.; Chem. Soc. Rev., 37, 1619-1628, 2008.
- [30]Guang, Y.W.; Lai, Z.T.; Jing, Q.X.; Guo, Z.J.; Li, Y.; Mater. Sci. Eng. B, 136, 101-105, 2007.
- [31]Iwasaki, T.; Kosaka, K.; Watano, S.; Yanagida, T.; Kawai, T.; Mater. Res. Bull., 45, 481-485, 2010.
- [32]Belous, A.G.; Pashkova, E.V.; Elshanskii, V.A.; Ivanitskii, V.P.; Inorg. Mater., 36, 343-351, 2000.
- [33]Stolyar, S.V.; Bayukov, O.A.; Gurevich, Y.L.; Denisova, E.A.; Iskhakov, R.S.; Ladygina, V.P.; Puzyr, A.P.; Pustoshilov, P.P.; Bitekhtina, M.A.; Inorg. Mater., 42, 763-768, 2006.
- [34]Tao, K.; Dou, H.; Sun, K.; Colloids Surf., A

320, 115-122, 2008.

- [35]Molday, R.S.; Magnetite iron-dextran microsphere, U.S.Patent No. 4452773, Canada, 1984.
- [36]Nyirokosa, I.; Nagy, D.C.; Posfai, M.; Eur. J. Mineral, 21, 293-302, 2009.
- [37]Hosono, T.; Takahashi, H.; Fujita, A.; Joseyphus, R.J.; Tohji, K.; Jeyadevan, B.; J. Magn. Magn. Mater., 321, 3019-3023, 2009.
- [38]Liu, Z.L.; Wang, H.B.; Lu, Q.H.; Du, G.H.;
 Peng, L.; Du, Y.Q.; Zhang, S.M.; Yao, K.L.;
 J. Magn. Magn. Mater., 283, 258-262, 2004.
- [39]Mingjun, L.; Fréchet, J.M.J.; Pharmaceutical science & technology today, 2.10, 393-401, 1999.
- [40]Pan, B.; Feng, G.; Gu, H.; J. colloid and interface science, 284.1, 1-6, 2005.
- [41]Yu, B.Y.; Seung-Yeop, K.; J. Materials Chemistry, 20.38, 8320-8328, 2010.
- [42]Faiyas, A.P.A.; Vinod, E.M.; Joseph, J.; Ganesan, R.; Pandey, R.K.; J. Magn. Magn. Mater, 322, 400-404, 2010.
- [43]Feng, B.; Hong, R.Y.; Wang, L.S.; Guo, L.; Li, H.Z.; Ding, J.; Zheng, Y.; Wei, D.G.; Colloids Surf., A 328, 52-59, 2008.
- [44]Hong, R.Y.; Li, J.H.; Li, H.Z.; Ding, J.; Zheng, Y.; Wei, D.G.; J. Magn. Magn. Mater., 320, 1605-1614, 2008.
- [45]Dussan, K.J.; Giraldo, O.H.; Cardona, C.A.; in: Eur. Cong. of Chemical Eng. (ECCE-6), Copenhagen, 2007.
- [46]Launer, P.J.; Infrared Analysis of Organosilicon Compounds: Spectra-Structure Correlations, Laboratory For Materials Inc, Burnt Hills, USA, 100-158, 1987.
- [47]Yamaura, M.; Camilo, R.L.; Sampaio, L.C.; Macedo, M.A.; Nakamura, M.; Toma, H.E.; J. Magn. Magn. Mater, 279, 210-217, 2004.

- [48]Mohapatra, S.; Pramanik, N.; Mukherjee, S.; Ghosh, S.K.; Pramanik, P.; J.Mater.Sci., 42, 7566-7574, 2007.
- [49]Ma, M.; Zhang, Y.; Yu, W.; Shen, H.Y.; Zhang, H.Q.; Gu, N.; Colloids Surf., A212, 219-226, 2003.
- [50]Zheng, P.; Gao, L.; Sun, X.; Mei, S.; Iran. Polym. J., 18, 257-264, 2009.
- [51]Chou, C.M.; Lien, H.L.; J. Nanopart. Res., 13, 2099- 2107, 2011.
- [52]Baykal, A.; Toprak, M.S.; Durmus, Z.; Senel, M.; Sozeri, H.; Demir, A.; J. Supercond. Nov. Magn, 25, 1541-1549, 2012.
- [53]Li, J.; Chen, Q.; Yang, L.; Surf. Coat. Technol., 205, S257-S260, 2010.
- [54]Tsubokawa, N.; Ichioka, H.; Satoh, T.; Hayashi, S.; Fujiki, K.; React. Funct. Polym., 37, 75-82, 1998.
- [55]Tomita, S.; Sato, K.; Anzai, J.I.; J. Colloid Interface Sci., 326, 35-40, 2008.

- [56]Tsubokawa, N.; Takayama, T.; React. Funct. Polym., 43, 341-350, 2000.
- [57]Pan, B.; Cui, D.; Sheng, Y.; Ozkan, C.; Gao,
 F.; He, R.; Li, Q.; Xu, P.; Huang, T.; Cancer Res., 67, 1856-1863, 2007.
- [58]Shi, X.; Wang, S.H.; Shen, M.; Antwerp, M.E.; Chen, X.; Li, C.; Petersen, E.J.; Huang, Q.; Weber Jr, W.J.; Baker Jr, J.R.; Biomacromolecules, 10, 1744-1750, 2009.
- [59]Bevis, J.A.; Bottom, R.; Duncan, J.; Farhat,
 I.A.; Forrest, M.J.; Furniss, D.; Gabbott, P.;
 MacNaughtan, B.; Nazhat, S.N.; Saunders,
 M.; Seddon, A.; Thermogravimetric analysis,
 in: P. Gabbott (Ed.), Principles and Applications of Thermal Analysis, Blackwell Publishing Ltd, USA, 87-97, 2008.
- [60]Niu, Y.; Lu, H.; Wang, D.; Yue, Y.; Feng, S.; J. Organomet. Chem., 696, 544-550, 2011.
- [61]Herea, D.D.; Chiriac, H.; Optoelectron. Adv. Mater. Rapid Commun., 2, 549-552, 2008.

Synthesis and characterization of core-shell nanostructure containing super paramagnetic magnetite and Poly(amidoamine) (PAMAM) dendrimers

M. Baniasadi¹, M. Tajabadi², M.S. Nourbakhsh^{3,*} and M. Kamali⁴

1. MSc. in biomedaical Engineering- Biomaterials, Faculty of New Science and Technology, Semnan University, Semnan, Iran

2. Assistant prof. of Biomedical Engineering-Biomaterials, Biomedical Engineering Research Center, Baghiatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

3. Assistant prof. of Biomedical Engineering-Biomaterials, Faculty of New Science and Technology, Semnan University, Semnan, Iran

4. Assistant prof. of Molecular Biotechnology, Nanobiotechnology Research Center, Baghiatallah University of Medical Sciences, Tehran. Iran

Recieved: July 2014, First Revised: September 2014, Second Revised: November 2014, Accepted: December 2014

Abstract: In this study, the core shell structures with SPION cores and PAMAM shells were synthesized. Super-paramagnetic iron oxide nanoparticles (SPION) prepared by coprecipitation of FeSO₄.7H₂O and FeCl₂.6H₂O with NH₄OH. The surface of nanoparticles functionalized by 3amino propyl tri ethoxy silane (APTES), and finally 3G polyamidoamine (PAMAM) dendrimers were coated on the surface of functionalized nanoparticles. The samples were characterized by X-ray diffractometry (XRD) and Fourier transform infrared (FT-IR) spectroscopy. The behavior of dendrimer shell was analyzed by thermal gravimetric analysis and SPION core properties were characterized by Vibrating Sample Magnetometer s (VSM). XRD results confirmed the high purity magnetite, where peak density decreases with coating of dendrimer. The particle size obtained by Debye- sherre measurement was 10.3 nm and 14.3 for SPION, and dendrimer coated SPION respectively. FT-IR spectra of PAMAM-grafted nanoparticles also verified the functionalization and polymerization on the surface of the nanoparticles. TGA weight change results showed that the weigh loss was 8.2 % and 59.14 % of initial weigh for zero generation and 3.5 G denderimers, respectively. Maximum saturation magnetization is 67.9 for magnetite nanoparticles and 60.5 for core-shell structure with 3.5 G dendrimer shell, which confirms the super-paramagnetic properties of synthesized structure.

Keywords: Core-shell, Magnetite nanoparticles, Dendrimers poly (amido amine), PAMAM, Superparamagnetic

^{*}Corresponding author Email:s_nourbakhsh@semnan.ac.ir